

Prima pagină > Introducerea unei acțiuni în justiție > Atlas Judiciar European în materie civilă >

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Informații de la nivel național și formulare online referitoare la Regulamentul nr. 655/2014

Despre ce este vorba?

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare (OAIC) permite unei instanțe dintr-un stat membru al UE să **înghețe fonduri** pe care un debitor le deține într-un cont bancar deschis în **alt stat membru al UE**. Procedura poate fi folosită doar în cazurile transfrontaliere, prin urmare instanța care aplică procedura sau domiciliul creditorului trebuie să fie într-un alt stat membru decât cel în care se află contul debitorului.

Această procedură facilitează **recuperarea datorilor** în UE.

Procedura de obținere a unei OAIC este stabilită în [Regulamentul \(UE\) nr. 655/2014](#).

Este vorba de o **alternativă** la procedurile judiciare existente în fiecare țară din UE.

Se aplică de la 18 ianuarie 2017.

Avantaje

Procedura este **rapidă** și are loc **fără informarea debitorului** (*ex parte*).

Acest „**efect de surpriză**” îi împiedică pe debitorii *să mute, să ascundă sau să cheltuiască* fondurile.

Procedura se aplică în toate statele membre ale UE?

Nu. Regulamentul nu se aplică în Danemarca și în Regatul Unit.

Prin urmare,

creditorii cu sediul în Danemarca sau în Regatul Unit **nu pot solicita** o ordonanță asigurătorie

nu se poate obține o ordonanță asigurătorie privind un cont bancar din Danemarca sau Regatul Unit.

Cum puteți solicita o ordonanță asigurătorie

[Aici](#) puteți găsi toate formularele de cerere, precum și informații suplimentare.

Toate formularele pot fi completate online.

Nu uitați: *nu este nevoie să dați detalii precise* cu privire la contul care trebuie înghețat (de exemplu, numărul de cont) **dacă nu sunteți în posesia acestor detalii** – este necesar doar **numele băncii** la care este deschis contul respectiv. În cazul în care nu știți numele băncii la care este deschis contul debitorului, puteți solicita instanței, în temeiul regulamentului, să afle această informație.

Conținutul tuturor formularelor legate de OAIC este prevăzut în [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) 2016/1823 al Comisiei](#).

Ultima actualizare: 19/02/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Germania

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele desemnate (211 Kb) [de](#) sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*) și instanțele regionale (*Landgerichte*).

Organismul competent pentru emiterea unei ordonanțe asigurătorii de indisponibilizare a conturilor bancare la nivel local în cazurile în care creditorul a obținut deja un act autentic este instanța în a cărei jurisdicție a fost întocmit actul.

Stabilirea competenței instanțelor în legătură cu obiectul cauzei respectă dispozițiile generale ale dreptului german privind constituirea instanțelor și codurile de procedură judiciară aplicabile.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind conturile bancare în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 este Ministerul Federal al Justiției (*Bundesamt für Justiz*).

Datele de contact ale Ministerului Federal al Justiției sunt următoarele:

Bundesamt für Justiz

Adenauerallee 99-103

53113 Bonn

Germania

Telefon: +49-228 99 410-40

E-mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Pentru a obține informații privind conturile bancare în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, Ministerul Federal al Justiției (*Bundesamt für Justiz*) poate solicita Administrației Fiscale Federale Centrale (*Bundesamt für Steuern*) să acceseze următoarele date la instituțiile de credit:

data la care este deschis un cont și data la care acesta este închis, numele titularului contului, precum și data nașterii, în cazul persoanelor fizice.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele desemnate (233 Kb) [de](#) sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*), instanțele regionale (*Landgerichte*), instanțele regionale superioare (*Oberlandesgerichte*), instanțele de dreptul muncii (*Arbeitsgerichte*) și instanțele superioare de dreptul muncii (*Landesarbeitsgerichte*).

O cale de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie poate fi introdusă la instanța care a respins cererea sau, dacă instanța care a respins cererea este un tribunal de primă instanță, la o instanță superioară.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Instanțele desemnate (194 Kb) [de](#) sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*).

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele desemnate (194 Kb) [de](#) sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*).

Instanța care este competentă pentru executarea unei ordonanțe asigurătorii este instanța districtuală competentă în conformitate cu dispozițiile generale. Cu toate acestea, dacă ordonanța a fost emisă de o instanță din Germania, instanța respectivă este competentă pentru executarea ordonanței.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Sumele de bani din conturi care, conform documentelor băncii la care este deținut contul, nu sunt controlate exclusiv de către debitor, fac obiectul dreptului național german privind sechestrul, fără a aduce atingere niciunui drept al celorlalte părți cu competențe de control.

Sumele de bani din conturile debitorului care pot fi controlate de o parte terță în numele debitorului fac obiectul sechestrului aplicat debitorului în temeiul dreptului național german.

Sumele de bani din conturile unei părți terțe care pot fi controlate de debitor în numele acelei părți terțe nu fac obiectul sechestrului aplicat debitorului în temeiul dreptului național german.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Normele naționale germane privind cuantumurile exceptate de la înființarea unui sechestr se găsesc la [articolele 850k și 850l](#) (112 Kb) [ro](#) din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO).

Cuantumurile luate în considerare la articolul 850k alineatul (1) prima teză, în temeiul articolului 850c alineatul (1) prima teză, în coroborare cu articolul 850c alineatul (2a) din ZPO rezultă în prezent din Avizul privind pragurile de exceptare de la înființarea unui sechestr din 27 aprilie 2015, care este anexat ca

[Anexa](#) (114 Kb) [de](#) la prezenta notă informativă; în această privință se face referire la aviz.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

În temeiul dreptului național german, băncile nu pot percepe taxe pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind conturile bancare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Taxele percepute de instanțele implicate în prelucrarea sau executarea unei ordonanțe asigurătorii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 655/2014 sunt stabilite în Legea privind taxele judiciare (*Gerichtskostengesetz*) și în Legea privind taxele judiciare în litigii în materie de familie (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen*, FamGKG). Legile de mai sus pot fi consultate gratuit la http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf și la <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

Pentru un rezumat al taxelor percepute în temeiul legilor menționate mai sus, vă rugăm să consultați răspunsul nostru la articolul 50 alineatul (1) litera (n).

Taxele percepute de executorii judecătorești implicați în prelucrarea sau executarea unei ordonanțe asigurătorii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 655/2014 sunt stabilite în Legea privind executorii judecătorești (*Gerichtsvollzieherkostengesetz*, GvKostG). Legea de mai sus poate fi consultată gratuit la adresa: <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

Se percep taxe pentru notificarea unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare emise în Germania către o bancă dacă un executor judecătoresc trebuie să efectueze notificarea în Germania. Dacă executorul judecătoresc notifică o ordonanță asigurătorie în persoană, se percepe o taxă de 10 EUR în conformitate cu punctul 100 din lista de taxe din Legea privind executorii judecătorești (*Kostenverzeichnis* sau *Gerichtsvollzieherkostengesetz*, KV GvKostG) și se percepe, de asemenea, costuri de deplasare bazate pe distanța parcursă de executorul judecătoresc: 3,25 EUR până la 10 km, 6,50 EUR între 10 km și 20 km, 9,75 între 20 km și 30 km, 13 EUR între 30 km și 40 km și 16,25 EUR peste 40 km (în conformitate cu punctul 711 din KV GvKostG). Dacă executorul judecătoresc efectuează notificarea prin alte mijloace, se percepe o taxă de 3,00 EUR (în conformitate cu punctul 101 din KV GvKostG). Pentru notificările însoțite de o dovadă a notificării (în conformitate cu punctul 701 din KV GvKostG) se percep taxe poștale integrale. Pentru acoperirea oricăror cheltuieli în numerar se va percepe o sumă forfetară în valoare de 20 % din taxele percepute pentru fiecare ordonanță, dar nu mai puțin de 3,00 EUR și nu mai mult de 10,00 EUR (în conformitate cu punctul 716 din KV GvKostG).

Aceasta se aplică în cazurile în care instanța care a emis ordonanța asigurătorie în Germania apelează la serviciile unui executor judecătoresc pentru a notifica ordonanța debitorului la cererea creditorului.

Nu se va percepe nicio taxă pentru consultarea autorității de informare în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, fără a aduce atingere răspunsului nostru la articolul 50 alineatul (1) litera (n) care specifică majorarea taxelor judiciare care se percep în procedurile pentru obținerea unei ordonanțe asigurătorii în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Ordinea de prioritate a sechestrului înființat asupra conturilor pe baza unor decizii în temeiul dreptului național care sunt echivalente cu deciziile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 655/2014 este stabilită de data la care acestea sunt notificate băncii, primele ordonanțe de înființare a unui sechestr având întâietate față de cele notificate ulterior.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Următoarele [instanțe](#) (233 Kb) [de](#) au competențe în cazul căilor de atac în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

Instanțele desemnate sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*), instanțele regionale (*Landgerichte*), instanțele regionale superioare (*Oberlandesgerichte*), instanțele de dreptul muncii (*Arbeitsgerichte*) și instanțele superioare de dreptul muncii (*Landesarbeitsgerichte*).

Următoarele [instanțe](#) (194 Kb) [de](#) au competențe în cazul căilor de atac în temeiul articolului 34 alineatul (1) sau alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

Instanțele desemnate sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*).

Instanța care a emis ordonanța asigurătorie are competențe în ceea ce privește căile de atac în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

În cazul căilor de atac aflate la dispoziția debitorului în temeiul articolului 34 alineatul (1) sau alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, instanța competentă pentru executarea ordonanței este instanța locală competentă în conformitate cu clauzele dispozițiilor generale.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Următoarele [instanțe](#) (233 Kb) [de](#) au competențe în cazul căilor de atac în sensul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.

Instanțele desemnate sunt instanțele districtuale (*Amtsgerichte*), instanțele regionale (*Landgerichte*), instanțele de dreptul muncii (*Arbeitsgerichte*) și instanțele superioare de dreptul muncii (*Landesarbeitsgerichte*).

Dreptul la o cale de atac împotriva deciziilor privind căile de atac, astfel cum este prevăzut la articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 poate fi exercitat la instanța care a emis decizia privind calea de atac sau, dacă instanța care emis decizia privind calea de atac este un tribunal de primă instanță, la o instanță superioară.

Calea de atac trebuie să fie introdusă în termen de o lună.

Termenul de introducere a unei căi de atac începe să curgă la data la care persoana vizată este notificată cu privire la decizia împotriva căreia se va introduce calea de atac.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

În procedurile în temeiul articolului 5 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014:

Cuantumul taxei este stabilit de fiecare dată pe baza cuantumului care face obiectul litigiului și a ratei relevante de calculare a taxei utilizând metoda de calcul stabilită la articolul 34 din Legea privind taxele judiciare (GKG) și/sau articolul 28 din Legea privind taxele judiciare în litigii în materie de familie (FamGKG).

Pentru procedura privind obținerea unei ordonanțe asigurătorii europene în temeiul articolului 5 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, în conformitate cu punctul 1410 din Legea privind taxele judiciare (*Kostenverzeichnis Gerichtskostengesetz*, KV GKG), se aplică în mod normal o rată a taxei de 1,5. În anumite cazuri în care volumul de muncă al instanței în legătură cu prelucrarea este scăzut, se aplică o rată redusă a taxei de 1,0 (punctul 1411 din KV GKG). Dacă se emite o ordonanță în temeiul articolelor 91a sau 269 alineatul (3) a treia teză din ZPO, se aplică în mod normal o rată a taxei mai mare de 3,0 (punctul 1412 din KV GKG).

Taxa de procedură vizează de asemenea, cererile depuse de debitor privind o cale de atac în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 în vederea revocării sau a modificării ordonanței asigurătorii europene. Pentru o notificare însoțită de dovada notificării, o scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau o prelucrare de către un executor judecătoresc, se percepe o taxă de 3,50 EUR dacă aceeași cauză implică mai mult de 10 cazuri de notificare sau notificarea este solicitată de creditor (punctul 9002 din KV GvKostG – Legea privind executorii judecătorești, *Gerichtsvollzieherkostengesetz*). În procedura privind o cale de atac, se aplică o rată a taxei de 1,5 (punctul 1430 din KV GKG). Atunci când întreaga procedură încetează prin retragerea căii de atac, rata taxei este redusă la 1,0 (punctul 1431 din KV GKG).

Valoarea creanței este stabilită de fiecare dată la aprecierea instanței (articolul 53 din GKG în coroborare cu articolul 3 din ZPO).

Taxa se aplică imediat ce instanța este sesizată cu privire la cererea de emitere a unei ordonanțe asigurătorii europene sau cu privire la o creanță (punctul 6 din GKG).

Atunci când o instanță districtuală (*Amtsgericht*) emite în primă instanță, în calitate de instanță de dreptul familiei, se aplică în general o rată a taxei de 1,5 în conformitate cu punctul 1420 din lista de taxe din Legea privind taxele judiciare în litigii în materie de familie (KV FamGKG). Atunci când întreaga procedură încetează fără o hotărâre definitivă, rata taxei este redusă la 0,5 (punctul 1421 din KV GKG).

Taxa de procedură vizează de asemenea, cererile depuse de debitor privind o cale de atac în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 în vederea revocării sau a modificării ordonanței asigurătorii europene. Pentru o notificare însoțită de dovada notificării, o scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau o prelucrare de către un executor judecătoresc, se percepe o taxă de 3,50 EUR dacă aceeași cauză implică mai mult de 10 cazuri de notificare sau notificarea este solicitată de creditor (punctul 2002 din KV FamGKG).

În procedura privind o cale de atac, se aplică o rată a taxei de 2,0 (punctul 1422 din KV GKG). Atunci când întreaga procedură încetează prin retragerea căii de atac înainte ca motivele căii de atac să fie primite de către instanță, rata taxei este redusă la 0,5 (punctul 1423 din KV FamGKG). În alte cazuri în care procedura încetează fără o hotărâre, rata taxei este de 1,0 (punctul 1424 din KV FamGKG).

Valoarea creanței este stabilită în fiecare caz *ex aequo et bono* [articolul 42 alineatul (1) din FamGKG].

Taxa se aplică imediat ce este emisă o hotărâre necondiționată privind taxele sau procedura încetează în orice alt mod (articolul 11 din FamGKG).

Atunci când o instanță de dreptul muncii (*Arbeitsgericht*) emite o hotărâre în primă instanță, se aplică o rată a taxei de 0,4 pentru procedură (punctul 8310 din KV GKG). Dacă se emite o ordonanță în temeiul articolelor 91a sau 269 alineatul (3) a treia teză din ZPO, rata taxei este în principiu majorată la 2,0 (punctul 8311 din KV GKG).

Taxa de procedură vizează de asemenea, cererile depuse de debitor privind o cale de atac în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 în vederea revocării sau a modificării ordonanței asigurătorii europene. Pentru o notificare însoțită de dovada notificării, o scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau o prelucrare de către un executor judecătoresc, se percepe o taxă de 3,50 EUR dacă aceeași cauză implică mai mult de 10 cazuri de notificare sau notificarea este solicitată de creditor (punctul 9002 din KV GKG).

În procedura privind o cale de atac, se aplică o rată a taxei de 1,2 (punctul 8330 din KV GKG). Atunci când întreaga procedură încetează prin retragerea căii de atac, rata taxei este redusă la 0,8 (punctul 8331 din KV GKG).

Valoarea creanței este stabilită de fiecare dată la aprecierea instanței (articolul 53 din GKG în coroborare cu articolul 3 din ZPO).

Taxa se aplică imediat ce este emisă o hotărâre necondiționată privind taxele sau procedura încetează în orice alt mod (articolul 9 din GKG).

În procedura în temeiul articolului 5 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 și în toate procedurile privind cereri de limitare sau încetare a executării unei ordonanțe asigurătorii:

În procedura pentru obținerea unei ordonanțe asigurătorii în temeiul articolului 5 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, se percepe o taxă de 20 EUR (punctul 2111 din KV GKG). Dacă, în timpul procedurii, se depune o cerere pentru obținerea de informații privind contul, taxa este majorată la 33 EUR (punctul 2122 din KV GKG).

Taxa de procedură vizează de asemenea, cererile depuse de debitor privind o cale de atac în temeiul articolului 33 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014 în vederea revocării sau a modificării ordonanței asigurătorii europene.

Pentru cererile de încetare sau limitare a executării, se percepe o taxă de 30 EUR (punctul 2119 din KV GKG).

Pentru căile de atac respinse, se percepe o taxă de 30 EUR (punctul 2121 din KV GKG). În cazul în care calea de atac este respinsă doar parțial, instanța poate, *ex aequo et bono*, să reducă taxa la jumătate sau să decidă să nu o perceapă.

Taxa se aplică imediat ce instanța este sesizată cu privire la cererea de emitere a unei ordonanțe asigurătorii sau pentru încetarea ori limitarea executării sau privire la o creanță (articolul 6 din GKG).

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Pentru documentele adresate unei instanțe sau autorități competente în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 655/2014, nu este acceptată nicio altă limbă în afara limbii germane.

Ultima actualizare: 04/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Irlanda

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) - Denumirile și datele de contact ale instanțelor desemnate ca fiind competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare [articolul 6 alineatul (4)];

Legislația irlandeză nu recunoaște actele autentice; prin urmare, această dispoziție nu se aplică în Irlanda.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

În Irlanda:

Minister for Justice and Equality,
Bishop's Square,
Redmond's Hill,
Dublin 2,
Irlanda

✉ EAPDIA@justice.ie

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

În Irlanda se aplică articolul 14 alineatul (5) litera (a), și anume obligația tuturor băncilor din Irlanda să informeze, la cererea autorității de informare, dacă debitorul deține un cont la acestea.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

În Irlanda:

În cazul în care competența de a emite o ordonanță asigurătorie revine tribunalului districtual (District Court), judecătorul tribunalului regional (Circuit Court) în a cărui regiune a fost emisă ordonanța asigurătorie;

În cazul în care competența de a emite o ordonanță asigurătorie revine tribunalului regional (Circuit Court), Înalta Curte (High Court);

În cazul în care competența de a emite o ordonanță asigurătorie revine Înaltei Curți (High Court), Curtea de Apel (Court of Appeal) (ar trebui remarcat, totuși, faptul că, în conformitate cu Constituția Irlandei, Curtea Supremă are competența de a se pronunța cu privire la calea de atac împotriva unei hotărâri a Înaltei Curți în cazul în care consideră că există circumstanțe excepționale care justifică introducerea căii de atac direct către aceasta. O condiție prealabilă pentru ca Curtea Supremă să considere că există astfel de circumstanțe este ca hotărârea vizată să implice o chestiune de importanță publică generală și/sau atunci când acest lucru este în interesul actului de justiție).

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

În Irlanda:

Minister for Justice and Equality,
Bishop's Square,
Redmond's Hill,
Dublin 2,
Irlanda

✉ EAPDIA@justice.ie

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

În Irlanda:

Minister for Justice and Equality,
Bishop's Square,
Redmond's Hill,
Dublin 2,
Irlanda

✉ EAPDIA@justice.ie

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate în temeiul legislației irlandeze depinde de circumstanțele cazului respectiv. În ceea ce privește conturile comune, regula generală este că o ordonanță de tip Mareva emisă împotriva unui singur părât nu ar trebui să împiedice un alt titular al contului comun să extragă fonduri din contul bancar, cu excepția cazului în care acest lucru este precizat în mod specific în ordonanță.

În ceea ce privește conturile mandatarilor, în cazul în care o parte terță deține active în numele unui părât într-un cont al mandatarului, activele respective ar putea fi afectate de o ordonanță de tip Mareva emisă împotriva părâtului, deoarece acesta este beneficiarul de drept sau beneficiarul real al activelor respective.

Titularul unui cont comun sau al unui cont al mandatarului al cărui cont face obiectul unei astfel de ordonanțe poate să formuleze o acțiune în fața instanței relevante în vederea modificării clauzelor ordonanței.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

În cazul unor proceduri naționale echivalente, instanța stabilește suma disponibilă debitorului, de la caz la caz, ținând seama de circumstanțele părții vizate. Acțiunea relevantă este întreprinsă de debitor și nu există reguli cu privire la suma care poate fi pusă la dispoziție.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Băncile nu percep taxe pentru punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești în cazul unor proceduri naționale echivalente. În cazul în care ar fi solicitate informații privind contul, nu există nicio normă care să împiedice băncile să perceapă o taxă pentru furnizarea unor astfel de informații. Ca principiu general, creditorul ar trebui să plătească costurile suportate de bancă, deși aceste costuri ar putea fi imputate, în cele din urmă, debitorului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Nu este prevăzută perceperea unei taxe de administrare de către autoritățile de informare și autoritățile competente. Totuși, pentru notificarea personală a documentelor se aplică o taxă de aproximativ 100-200 EUR, în funcție de gradul de dificultate întâmpinat la efectuarea notificării.

Notă: În acest caz, notificarea personală a documentelor este efectuată de o societate din sectorul privat și nu este disponibilă o grilă de tarife.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

În temeiul legislației irlandeze, nu se acordă o ordine de prioritate pentru proceduri similare, cum ar fi ordonanța de tip Mareva, deoarece creditorul nu obține un interes patrimonial în ceea ce privește activul în cauză.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

În Irlanda:

În ceea ce privește articolul 33 alineatul (1), instanța competentă pentru acordarea unei căi de atac este instanța care a emis ordonanța asigurătorie, care, în funcție de circumstanțe, ar putea fi un tribunal districtual (District Court), un tribunal regional (Circuit Court) sau Înalta Curte (High Court)*.

În ceea ce privește articolul 34 alineatele (1) și (2), instanța competentă pentru acordarea unei căi de atac este:

instanța care a emis ordonanța asigurătorie, în cazul în care ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare a fost emisă de o instanță de stat;

Înalta Curte (High Court)*, în cazul în care ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare a fost emisă într-un alt stat membru.

*The High Court,

Four Courts,

Dublin 7.

HighCourtCentralOffice@courts.ie

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

În Irlanda, calea de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în temeiul articolului 33, 34 sau 35 poate fi introdusă după cum urmează:

În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de District Court (Tribunalul districtual), calea de atac poate fi introdusă pe lângă judecătorul tribunalului regional (Circuit Court) în a cărui regiune a fost emisă ordonanța asigurătorie, în termen de 14 zile de la data pronunțării hotărârii atacate [numai articolul 35 alineatele (1) și (3)]. <http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument>

În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de tribunalul regional (Circuit Court), calea de atac poate fi introdusă pe lângă Înalta Curte (High Court), în termen de 10 zile de la data pronunțării, în ședință publică, a hotărârii sau a ordonanței atacate [numai articolul 35 alineatele (1) și (3)]. <http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument>

În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de Înalta Curte (High Court), calea de atac poate fi introdusă pe lângă Curtea de Apel (Court of Appeal), în termen de 28 de zile de la perfectarea ordonanței. Ar trebui remarcat, totuși, faptul că, în conformitate cu Constituția Irlandei, Curtea Supremă are competența de a se pronunța cu privire la calea de atac împotriva unei hotărâri a Înaltei Curți în cazul în care consideră că există circumstanțe excepționale care justifică introducerea căii de atac direct către aceasta. O condiție prealabilă pentru ca Curtea Supremă să considere că există astfel de circumstanțe este ca hotărârea vizată să implice o chestiune de importanță publică generală și/sau atunci când acest lucru este în interesul actului de justiție.) <http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507/6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

În funcție de circumstanțele cauzei, taxele judiciare pentru procedurile de obținere a unei ordonanțe asigurătorii sau pentru procedurile aferente unei căi de atac împotriva unei ordonanțe ar putea fi cuprinse între aproximativ 80 și 200 EUR. Informații relevante pot fi găsite la adresele de mai jos:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014)

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Niciuna (Irlanda acceptă numai limbile irlandeză și engleză).

Ultima actualizare: 25/11/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Grecia

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele civile districtuale (*Eirinodikeia*) și instanțele de prim grad jurisdicțional (*Protodikeia*).

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Sistemul Registrelor de conturi bancare și conturi de plăți (*Systima Mitroon Trapezikon Logarismon kai Logarismon Pliromon*) al Ministerului de Finanțe. Secretariatul General pentru Sisteme Informatic (Geniki Grammatela Pliroforiakon Systimaton), Ministerul de Finanțe, e-mail: gen-gramm@gsis.gr, tel. 0030-210 4802000, 0030-210 4803284, 0030-210 4803267.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Sistemul Registrelor de conturi bancare și conturi de plăți al Ministerului de Finanțe a fost creat cu scopul de a transmite instituțiilor de credit cererile de informații formulate de autorități, de servicii, de organisme din sectorul public și de alte organisme. Aceste cereri sunt transmise pe cale electronică prin intermediul unei entități terțe securizate (Tiresias) către instituțiile de credit, care transmit răspunsurile lor împreună cu datele privind contul utilizând același canal [articolul 14 alineatul (5) litera (a)].

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Respingerea cererii de către judecătorul instanței civile districtuale poate fi contestată în fața completului cu un singur judecător din cadrul instanței de prim grad jurisdicțional (*Monomelis Protodikeio*), iar respingerea cererii de către completul cu un singur judecător din cadrul instanței de prim grad jurisdicțional poate fi contestată la Curtea de Apel (*Efeteio*).

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Autoritatea competentă pentru transmitere este instanța de prim grad jurisdicțional. Executorii judecătorești (*dikastikoí epimelités*) sunt responsabili pentru primirea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii și a altor documente.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Executorii judecătorești.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Pot fi indisponibilizate numai conturile comune, nu și conturile mandatarilor. În ceea ce privește indisponibilizarea conturilor comune, nu se aplică nicio altă condiție.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Articolul 982 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (*Kodikas Politikis Dikonomias*) prevede că sunt exceptate de la înființarea unui sechestr creanțele aferente obligației de întreținere, salariilor, pensiilor, prestațiilor de asigurări sociale etc. Nu există niciun link pe internet către Codul de procedură civilă. Cuanțumurile menționate mai sus sunt exceptate de la înființarea unui sechestr, fără a mai fi necesar ca debitorul să prezinte o cerere în acest sens.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Nu există dispoziții specifice care reglementează costurile sau taxele care trebuie percepute pentru indisponibilizarea sau instituirea unui sechestr asupra unui cont bancar sau pentru furnizarea de date privind conturile bancare. Cu toate acestea, Asociația băncilor elene (*Elliniki Énosi Trapezón*) consideră că instituțiile de credit au dreptul să solicite plata unor comisioane, astfel cum se prevede în mod explicit, *mutatis mutandis*, la articolele 30A și 30B din Codul privind colectarea veniturilor publice [*Kódikas Eispráxeos Dimosion Esódon (KEDE)*] — Decretul legislativ nr. 356/1974, în versiunea în vigoare, astfel cum a fost modificat].

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Autoritatea Independentă de Administrare Fiscală (*Anexártiti Archí Dimosion Esódon*) nu percepe nicio taxă pentru implicarea sa în prelucrarea ordonanței asigurătorii. În măsura în care executarea ordonanței se efectuează de executorii judecătorești, aceștia percep în mod direct onorarii de la debitorii lor principali. Nu există niciun link către un site internet referitor la onorariile executorilor judecătorești. Ministerul de Finanțe nu percepe taxe pentru furnizarea de informații cu privire la conturi în conformitate cu articolul 14.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare este considerată a fi echivalentă cu o măsură asigurătorie (*asfalistikó métro*) în temeiul dreptului intern. În ceea ce privește ordonanțele naționale echivalente, nu s-a aplicat nicio ordine de prioritate.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Instanța competentă să soluționeze o cale de atac este instanța care a emis ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare; și anume judecătorul instanței civile districtuale pentru cereri care țin de competența instanței civile districtuale și judecătorul din cadrul completului cu un singur judecător al instanței de prim grad jurisdicțional pentru toate celelalte cereri. În ceea ce privește căile de atac menționate la articolul 34 alineatele (1) și (2), instanța competentă pentru sume de până la 20 000 EUR este instanța civilă districtuală. Instanța competentă pentru sumele care depășesc 20 000 EUR este instanța de prim grad jurisdicțional.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Respingerea cererii de către judecătorul instanței civile districtuale poate fi contestată în fața completului cu un singur judecător din cadrul instanței de prim grad jurisdicțional, iar respingerea cererii de către completul cu un singur judecător din cadrul instanței de prim grad jurisdicțional poate fi contestată la Curtea de Apel. Căile de atac trebuie introduse în termen de 30 de zile de la notificarea sau comunicarea deciziei privind debitorul.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

Taxele judiciare sunt calculate la aproximativ patru miimi din suma solicitată. Acest calcul se aplică atât acțiunilor prin care se solicită emiterea unei ordonanțe, cât și acțiunilor pentru orice cale de atac împotriva unei ordonanțe.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Documentele sunt acceptate numai în limba greacă.

Ultima actualizare: 25/11/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Croația

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele desemnate ca fiind competente să emită o ordonanță asigurătorie, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4) din regulament, sunt instanțele croate care sunt competente să se pronunțe pe fondul cauzei în conformitate cu Legea privind instanțele judecătorești (*Zakon o sudovima*) [*Narodne Novine* (NN; Jurnalul Oficial al Republicii Croația) nr. 28/13, 33/15, 82/15 și 82/16], Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (NN nr. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013 și 89/2014; denumită în continuare „ZPP”) și alte prevederi specifice. În Republica Croația, instanțele respective sunt instanțele municipale (*općinski sudovi*; singular *općinski sud*) și instanțele comerciale (*trgovački sudovi*; singular *trgovački sud*), unde procedurile sunt desfășurate la nivel de prim grad de jurisdicție.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Autoritatea competentă pentru obținerea de informații privind contul sau conturile unui debitor, astfel cum se menționează la articolul 14 din regulament, este: Agenția Financiară (*Financijska agencija*)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Croatia

Număr de telefon gratuit: +385 0 800 0080

E-mail: info@fina.hr

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Informațiile privind contul bancar menționate la articolul 14 alineatul (5) din regulament se obțin prin accesul autorității de informare la informațiile relevante în cazul în care acestea sunt deținute de autoritățile sau de administrațiile publice în registre sau în alt mod [articolul 14 alineatul (5) litera (b) din regulament].

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța competentă pentru a se pronunța cu privire la o cale de atac prevăzută la articolul 21 din regulament și introdusă de un creditor la o instanță de prim grad de jurisdicție împotriva unei decizii de respingere, integral sau parțial, a cererii creditorului de emitere a unei ordonanțe asigurătorii este instanța superioară care era competentă pentru a se pronunța cu privire la o cale de atac împotriva unei hotărâri de respingere a propunerii de constituire a unei garanții [o instanță regională (*županijski sud*) sau Înalta Curte Comercială a Republicii Croația (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) – articolele 34a și 34c din ZPP, NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 și 89/14, coroborate cu articolul 21 alineatul (1) din Legea privind executarea silită (*Ovršni zakon – OZ*)] – link: <https://narodne-novine.nn.hr/>.

Prin urmare, în cazul în care hotărârea de respingere, integral sau parțial, a cererii de emitere a unei ordonanțe asigurătorii este adoptată de o instanță municipală, creditorul va introduce calea de atac la instanța regională prin intermediul instanței municipale, iar în cazul în care hotărârea este adoptată de o instanță comercială, creditorul va introduce calea de atac la Înalta Curte Comercială prin intermediul instanței comerciale în cauză.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii și a altor documente în temeiul articolului 14 alineatul (4) din regulament este:

Tribunalul Civil Municipal din Zagreb (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii, în conformitate cu capitolul 3 din regulament, este:

Agenția Financiară (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Croatia

Număr de telefon gratuit: +385 0 800 0080

E-mail: info@fina.hr

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatariilor pot fi indisponibilizate

Orice cont de plăți care este gestionat de un prestator de servicii de plată în numele unuia sau mai multor utilizatori ai serviciilor de plată și care este folosit pentru a efectua operațiuni de plată poate fi indisponibilizat complet.

Fondurile păstrate într-un cont al mandatariilor nu pot fi indisponibilizate în cazul în care acest lucru este interzis prin lege.

Articolul 42 din Legea privind falimentul consumatorilor (*Zakon o stečaju potrošača*) ([LN NN No 100/15](#) - denumită în continuare „ZSP”) prevede că administratorul judiciar are obligația de a deschide un cont curent separat la o instituție financiară pentru fiecare consumator individual în legătură cu care au fost deschise proceduri de faliment în temeiul unui ordin judecătoresc.

Acesta este un cont curent pe care administratorul judiciar responsabil cu procedura de faliment îl deschide la o instituție financiară în nume propriu, dar pentru consumatorul în cauză. Administratorul judiciar poate utiliza acest cont separat doar în scopul primirii și efectuării de plăți legate de gestionarea și lichidarea patrimoniului consumatorului aflat în faliment, iar administratorul judiciar are obligația de a diferenția de propriile sale active toate plățile efectuate în cont în legătură cu gestionarea și lichidarea patrimoniului debitorului aflat în faliment.

Articolul 42 alineatul (4) din ZSP prevede că fondurile din contul separat nu pot fi supuse executării în legătură cu administratorul judiciar, iar în cazul falimentului sau al decesului administratorului judiciar, astfel de fonduri nu fac parte din patrimoniul care face obiectul falimentului sau din patrimoniul acestuia.

Având în vedere că, în cazul falimentului unui consumator, administratorul judiciar acționează în calitate de reprezentant al acestuia, un astfel de cont poate fi considerat un cont al mandatariilor, care conține atât fondurile administratorului, cât și pe cele ale unuia sau mai multor consumatori în legătură cu care au fost deschise proceduri de faliment, însă fondurile consumatorului reprezentat de administrator nu pot fi supuse executării sau indisponibilizării contului în cazul în care se desfășoară proceduri în legătură cu administratorul.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Sumele exceptate de la indisponibilizare, astfel cum se menționează la articolul 31 din regulament, sunt prevăzute la articolul 172 din OZ (Scutire de la executare) și la articolul 173 din OZ (Limitarea executării).

În cazul în care un debitor primește remunerația și indemnizațiile menționate la articolul 172 din OZ care sunt exceptate de la executare sau sumele menționate la articolul 173 din OZ (Limitarea executării), acesta este obligat să informeze FINA în acest sens, în conformitate cu articolul 212 din OZ.

Link-urile către Legea privind executarea silită (NN nr. 112/12, 25/13, 93/14 și 55/16) sunt:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_06_55_1440.html

În conformitate cu articolul 173 din OZ, anumite sume sunt excluse de la executare, după cum urmează:

(1) În cazul în care salariul debitorului este supus executării, suma egală cu două treimi din salariul mediu net în Republica Croația este exceptată de la confiscare. În cazul în care executarea este efectuată pentru colectarea unei creanțe legale de întreținere sau a unei cereri pentru compensarea pagubelor provocate de o sănătate depreciată sau de o reducere ori pierdere a capacității de muncă și pentru compensarea pierderii întreținerii ca urmare a decesului persoanei care a furnizat întreținerea, suma se stabilește ca jumătate din salariul mediu net în Republica Croația, cu excepția cazului în care executarea este efectuată pentru a colecta silit suma datorată pentru întreținerea copiilor. În astfel de cazuri, suma scutită de la confiscare este un sfert din salariul mediu net per persoană angajată de o persoană juridică în Republica Croația în anul precedent.

(2) În cazul în care debitorul primește un salariu care este mai mic decât salariul mediu net în Republica Croația, suma de două treimi din salariul plătit debitorului este exceptată de la confiscare. În cazul în care executarea este efectuată pentru colectarea unei creanțe legale de întreținere sau a unei cereri pentru compensarea pagubelor provocate de o sănătate depreciată sau de o reducere ori pierdere a capacității de muncă și pentru compensarea pierderii întreținerii ca urmare a decesului persoanei care a furnizat întreținerea, suma se stabilește ca fiind jumătate din salariul net plătit debitorului executării.

(3) Termenul „salariu mediu net” în sensul alineatului (1) din prezentul articol este suma medie plătită ca salariu net lunar per persoană angajată de o persoană juridică în Republica Croația în perioada cuprinsă între luna ianuarie și luna august a anului curent, care se stabilește de către Biroul Croat de Statistică (*Državni zavod za statistiku*) și este publicată în NN nu mai târziu de data de 31 decembrie a anului în curs. Cuantumul stabilit în acest mod se aplică în anul următor.

(4) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se aplică, de asemenea, executării, atunci când toate compensațiile plătite în loc de salariu, compensația pentru timp de lucru redus, compensația pentru salariu redus, pensiile, remunerația plătită personalului militar și remunerația primită de persoanele în rezervă în timp ce efectuează serviciul militar și orice alte venituri pecuniare regulate plătite personalului civil și militar pot fi indisponibilizate, cu excepția veniturilor menționate la alineatele (5) și (6) din prezentul articol.

(5) Executarea prin indisponibilizarea veniturilor primite de persoanele cu dizabilități cu titlu de prestație pecuniară pentru handicap fizic și de alocație de îngrijire poate fi efectuată numai pentru colectarea unei creanțe legale de întreținere sau a unei cereri pentru compensarea pagubelor provocate de o sănătate depreciată sau de o reducere ori pierdere a capacității de muncă și pentru compensarea pierderii întreținerii ca urmare a decesului persoanei care a furnizat întreținerea, caz în care suma este stabilită la jumătate din astfel de venituri.

(6) Executarea prin indisponibilizarea veniturilor primite în temeiul unui contract de sprijin pe tot parcursul vieții și al unui contract de plată a unei rente viagere, precum și a veniturilor primite în temeiul unui contract de asigurare de viață poate fi efectuată numai în ceea ce privește partea de venituri care depășește principalul utilizat pentru calcularea cuantumului sprijinului pentru întreținere.

(7) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se aplică, de asemenea, atunci când executarea este efectuată cu privire la venituri care nu provin din salarii, pensii sau venituri din activități comerciale și meșteșugărești independente, profesii liberale, agricultură și silvicultură, proprietate și drepturi de proprietate, capital sau asigurări („alte venituri” în conformitate cu norme distincte), în cazul în care debitorul poate dovedi printr-un document public că respectivul venit este singurul său venit regulat în numerar.

Salariul mediu net lunar plătit angajaților persoanelor juridice în Republica Croația în perioada ianuarie-august 2016 a fost de 5 664 HRK (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_11_102_2187.html).

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

FINA și băncile au dreptul să perceapă o taxă pentru punerea în aplicare a ordonanțelor asigurătorii și pentru punerea în aplicare a executării și a garanției cu privire la fondurile deținute în conturi, în conformitate cu Normele privind tipurile și cuantumul taxelor pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în Punerea în aplicare a executării în ceea ce privește Legea fondurilor (NN, nr. 105/10, 124/11, 52/12 și 6/13; denumite în continuare „normele”) – link-uri:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

Articolul 6 din norme prevede că taxa trebuie plătită de către debitor.

Normele stabilesc taxa pentru îndeplinirea atribuțiilor specificate în Punerea în aplicare a executării în ceea ce privește Legea fondurilor (NN nr. 91/10 și 112/12).

Normele prevăd două tipuri de taxe:

1. pentru executarea în ceea ce privește fondurile debitorului supus executării, și
2. pentru consultarea și furnizarea de date din Registrul unic de conturi.

Taxele pentru executare în ceea ce privește fondurile debitorului supus executării se împart în patru grupuri:

examinarea posibilității de executare a unui titlu executoriu

calcularea dobânzii

executarea unui titlu executoriu

furnizarea de date, copii și certificate din Registrul privind ordinea titlurilor executorii.

Taxa pentru examinarea posibilității de executare a unui titlu executoriu și taxa pentru calcularea dobânzii sunt percepute de FINA pentru primirea titlurilor executorii (suma creanțelor pe care un debitor trebuie să o plătească creditorului în conformitate cu hotărârea instanței) și pentru înscrierea acestora în registru. De asemenea, este percepută o taxă pentru verificarea faptului dacă un titlu executoriu conține datele necesare pentru executare și pentru calcularea dobânzii. Cele două taxe, plus taxa pentru executarea unui titlu executoriu, sunt suportate în întregime de către debitor.

Veniturile rezultate din taxa pentru executarea unui titlu executoriu sunt împărțite între FINA (55%) și bănci (45%). Veniturile sunt distribuite băncilor proporțional cu numărul total de conturi deținute de debitor la o anumită bancă în ziua în care este percepută taxa, în conformitate cu datele din Registrul unic de conturi.

Taxa pentru furnizarea de date, copii și certificate din Registrul privind ordinea titlurilor executorii este plătită de către solicitant în prealabil, pe baza unei cereri de plată. Persoana care depune o cerere la FINA trebuie să furnizeze dovada plății, după care persoana în cauză primește datele și copiile solicitate și se emite o factură pentru serviciul furnizat.

FINA tarifează consultarea și furnizarea de date din Registrul unic de conturi prin perceperea unei taxe pentru consultarea datelor utilizând un serviciu online sau pe internet, sau a unei taxe pentru furnizarea (sau descărcarea) datelor din Registrul unic de conturi în format electronic sau pe suport de hârtie.

FINA adoptă lista de prețuri, care conține cuantumul taxelor, pe baza unei decizii a consiliului său de administrație, iar Ministerul Finanțelor aprobă lista de prețuri propusă. Lista de prețuri este publicată pe site-ul oficial al FINA. Se percepe TVA pentru toate taxele din lista de prețuri.

[Link](#) către un extras din lista de prețuri a FINA - taxe pentru îndeplinirea atribuțiilor specificate în Punerea în aplicare a executării în ceea ce privește Legea fondurilor.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Pentru executarea unei ordonanțe asigurătorii, FINA și băncile percep taxele prevăzute la articolul 43 din regulament, pe baza normelor. FINA percepe o taxă pentru furnizarea de date, copii și certificate din registru sau de date privind contul. Cuantumul taxelor este prevăzut la articolul 8 din norme.

Cuantumul taxelor menționate la articolul 3 din norme a fost stabilit după cum urmează:

Nr. ser.	Descrierea serviciului	Baza de calcul	Suma în HRK
	<i>Executarea în ceea ce privește fondurile</i>		
1.	Examinarea posibilității de executare a unui titlu executoriu	titlu executoriu	65,00
2.	Calcularea dobânzii	principal	7,00
3.	Executarea unui titlu executoriu		
3.1.	Recuperarea unică a întregii sume din fondurile depozitate la o singură bancă	titlu executoriu	17,00
3.2.	Recuperarea unică a întregii sume din fondurile depozitate la mai multe bănci	titlu executoriu	39,00
3.3.	Executarea în caz de indisponibilizare a unui cont și de interdicție privind accesul la fonduri	titlu executoriu	110,00
4.	Furnizarea de date, copii și certificate din registru.		
4.1.	- pe suport de hârtie	pagina	43,00
4.2.	- în format fișier	silabă	0,20 min. 21,00

Taxa pe valoarea adăugată se percepe pentru taxele prevăzute la punctul (4) din prezentul alineat.

Cuantumul taxelor menționate la articolul 7 din norme a fost stabilit după cum urmează:

Nr. ser.	Descrierea serviciului	Baza de calcul	Suma în HRK
	<i>Consultarea și furnizarea de date din Registrul unic de conturi</i>		
1.	Consultarea de date prin intermediul <i>site-ului web</i> al Agenției și prin intermediul serviciilor <i>online</i>		
1.1.	- consultare	înterogare	0,80
1.2.	- consultarea subsecțiunilor	silabă	0,20
2.	Consultarea de date prin intermediul <i>site-ului web</i> al Agenției		
2.1.	- abonament semestrial	utilizator	298,37
2.2.	- abonament anual	utilizator	498,37
3.	Descărcare		
3.1.	- de pe <i>site-ul web</i> al Agenției	silabă	0,10
3.2.	- prin intermediul serviciilor <i>online</i> ale Agenției	silabă	0,10
3.3.	- prin servicii bazate pe CD	silabă	0,10

4.	Consultarea de date		
4.1.	- pe suport de hârtie	fiecare pagină nouă	19,51
4.2.	- în format fișier	silabă	0,20 min. 19,51

Se percepe taxa pe valoarea adăugată pentru taxele prevăzute în prezentul alineat.

Articolul 5 alineatul (1) din norme prevede că taxele pentru executare trebuie să fie repartizate între FINA și băncile cărora FINA, în cadrul unei proceduri în temeiul unui titlu executoriu, le-a dispus să efectueze recuperarea sumelor datorate, FINA urmând să primească 55% din fiecare taxă, iar băncile 45%.

În cadrul procedurilor pentru obținerea unei ordonanțe asigurătorii sau a unei căi de atac împotriva unei ordonanțe asigurătorii, trebuie plătită o taxă judiciară pe baza valorii cererii, în conformitate cu Legea privind taxele judiciare (NN, nr. 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 și 110/15; denumită în continuare „ZSP”) - a se vedea notificarea în legătură cu articolul 50 alineatul (1) litera (n) din regulament.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Clasificarea în temeiul articolului 32 din regulament este reglementată de articolul 78 din OZ, care prevede că, în cazul în care mai mulți creditori invocă creanțe pecuniare împotriva aceluiași debitor și pentru același obiect al executării, creanțele respective sunt soluționate în ordinea în care creditorii au dobândit dreptul de soluționare cu privire la obiectul respectiv, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Ordinea de prioritate a garanțiilor mai multor creditori se stabilește în funcție de data primirii ordonanței asigurătorii (articolul 180 din OZ) — link: <https://narodne-novine.nn.hr/>.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Organismul competent pentru a se pronunța cu privire la o cerere depusă de un debitor de revocare sau de modificare a unei ordonanțe asigurătorii, astfel cum se menționează la articolul 33 din regulament, este instanța croată care a emis ordonanța asigurătorii.

Organismul competent pentru a se pronunța cu privire la o cerere depusă de un debitor pentru ca executarea unei ordonanțe asigurătorii în Republica Croația să fie limitată sau încetată, astfel cum se menționează la articolul 34 alineatele (1) și (2) din regulament, este:

Tribunalul Civil Municipal din Zagreb

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Instanța competentă pentru a se pronunța cu privire la o cale de atac împotriva unei hotărâri a instanței de prim grad de jurisdicție, astfel cum se menționează la articolul 37 din regulament, coroborat cu articolele 33, 34 și 35 din regulament, este instanța superioară care a fost competentă pentru a se pronunța cu privire la calea de atac împotriva hotărârii privind garanția [instanțele regionale sau Înalta Curte Comercială a Republicii Croația – articolele 34a și 34c din Legea de procedură civilă (ZPP), coroborate cu articolul 21 alineatul (1) din OZ].

Calea de atac trebuie introdusă în termen de opt zile de la data notificării sau comunicării hotărârii (articolul 11 din OZ) și trebuie depusă prin intermediul instanței care a pronunțat hotărârea (articolul 357 din ZPP).

Articolul 2 alineatul (1) punctul (9) din OZ prevede că expresia „hotărâre privind garanția” înseamnă o hotărâre de acceptare, integrală sau parțială, a unei propuneri de constituire a unei garanții sau de dispunere a constituirii unei garanții *ex officio*.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

În cadrul procedurilor pentru obținerea unei ordonanțe asigurătorii sau a unei căi de atac împotriva unei ordonanțe, astfel cum se menționează la articolul 42 din regulament, taxele judiciare se plătesc pe baza valorii cererii, după cum urmează:

cu privire la o cerere de emiteră a unei ordonanțe asigurătorii ca propunere de constituire a unei garanții;

cu privire la o hotărâre asupra unei cereri de emiteră a unei ordonanțe asigurătorii ca hotărâre privind garanția;

cu privire la observațiile menționate la articolul 364b alineatele (2)-(5) din OZ ca procedură de atac împotriva unei hotărâri privind garanția.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, obligația de a plăti o taxă apare în momentul în care este prezentată o propunere de executare a unei ordonanțe asigurătorii sau o cale de atac, astfel cum se prevede la articolul 4 din ZSP.

Taxele judiciare pot fi calculate pentru fiecare operațiune în parte, în funcție de valoarea obiectului litigiului, în conformitate cu următorul tabel:

Peste	Până la HRK	HRK
0,00	3 000,00	100,00
3 000,00	6 000,00	200,00
6 000,00	9 000,00	300,00
9 000,00	12 000,00	400,00
12 000,00	15 000,00	500,00
Peste 15 000,00 HRK, se plătește o taxă de 500,00 HRK plus 1% din valoarea care depășește 15 000,00 HRK până la un plafon maxim de 5 000,00 HRK.		

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Nu se aplică.

Ultima actualizare: 11/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Italia

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiteră ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța districtuală în care a fost întocmit actul autentic, completul fiind alcătuit dintr-un singur judecător.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Președintele instanței în raza căreia se află domiciliul sau reședința debitorului ori sediul social al debitorului, dacă este o persoană juridică. În cazul în care debitorul nu are domiciliul, reședința în Italia sau, dacă este persoană juridică, dacă nu își are sediul în Italia, autoritatea competentă este președintele instanței din Roma.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Pentru obținerea de informații cu privire la conturile bancare, dreptul italian prevede că informațiile deținute în arhivele publice pot fi accesate de autoritatea de informare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța reunită în complet colegial din componența căruia face parte judecătorul care a emis ordinul de sechestr.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Persoanele responsabile pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea documentelor sunt:

(a) executorul judecătoresc, în situațiile descrise la articolul 23 alineatul (5) din regulament;

(b) grefa instanței care a emis ordinul de sechestr, în situațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la articolul 23 alineatele (3) și (6), la articolul 25 alineatul (3) și la articolul 36 alineatul (5) din regulament;

(c) grefa instanței responsabile de punerea în executare, în situațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (2) din regulament;

(d) grefa instanței pe raza căreia domiciliază debitorul, în situațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (3) din regulament.

Dacă ordinul de sechestr a fost emis în alt stat membru în situațiile menționate la articolele 10 alineatul (2), 23 alineatul (3), 23 alineatul (6), 25 alineatul (3), instanța competentă este instanța ordinară responsabilă de punerea în executare a ordinului de sechestr [a se vedea articolul 50 litera (f)].

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanța ordinară a locului de reședință a persoanei terțe (articolul 678 din Codul de procedură civilă), care acționează în conformitate cu normele în materie de expropriere de la locul persoanelor terțe.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Conturile comune și conturile diversilor titulari pot face obiectul sechestrului numai proporțional cotei care îi revine debitorului. Cotele diferiților titulari de conturi sunt prezumate a fi egale, în afara cazului în care există probe contrare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Sunt exceptate de la sechestr, în sensul dispozițiilor coroborate ale articolelor 545 și 671 din Codul de procedură civilă, următoarele:

(a) plățile de întreținere, cu excepția pensiilor alimentare, dar numai cu autorizația președintelui instanței ori a unui judecător delegat de președinte și numai pentru cota stabilită prin ordin judecătoresc;

(b) sumele plătite în scop caritabil sau pentru întreținerea persoanelor sărace și sume datorate pentru situații de maternitate, de boală sau pentru cheltuieli funerare suportate de casele de asigurări, de asigurările sociale sau de instituții caritabile;

(c) sumele datorate de persoane private sub formă de remunerații, salarii sau alte plăți în legătură cu o relație de muncă, inclusiv cele datorate ca urmare a unei concedieri pot fi poprite în vederea efectuării plăților de întreținere, în măsura în care sunt autorizate de președintele instanței sau de un judecător delegat de președinte; aceste sume pot fi sechestrate doar în proporție de o cincime; sechestrul la care concură mai multe cauze simultane din cele prezentate anterior nu se poate extinde la mai mult de jumătate din aceste sume;

(d) renta viageră, în cazul în care este constituită cu titlu gratuit și dacă se dispune că nu trebuie să facă obiectul popririi ori sechestrului, în limitele nevoilor de întreținere ale creditorului;

(e) sumele care trebuie plătite de un asigurator persoanei care deține o poliță de asigurare sau beneficiarului asigurării se supun, raportat la primele de asigurare plătite, dispozițiilor referitoare la revizuirea actelor care aduc prejudicii creditorilor, precum și dispozițiilor referitoare la întregirea masei successorale, impozitarea și reducerea donațiilor;

(f) sumele datorate cu titlu de pensie, de indemnizații care țin loc de pensii sau de alte prestații de pensii, cu precizarea că din aceste sume nu poate fi poprită o sumă mai mare decât cea corespunzătoare sumei maxime a alocației sociale lunare, plus o jumătate, iar cota care depășește această sumă poate fi poprită în limitele stabilite la literele (c) și (d);

(g) fondurile speciale constituite de întreprinzător pentru asigurările sociale și asistența medicală, inclusiv fără contribuțiile angajaților, în cazul în care acestea privesc plățile efectuate de creditorii întreprinzătorului sau de lucrători.

Există, de asemenea, prevederea că sumele datorate ca remunerații, salarii și alte plăți legate de raportul de muncă sau de funcția ocupată, inclusiv cele obligatorii ca urmare a concedierii sau cu titlu de pensie, precum și indemnizațiile care servesc drept pensie sau alte prestații de pensie pot fi supuse, dacă sunt virate într-un cont bancar sau poștal în numele debitorului, unei popririi a cărei valoare depășește de trei ori alocația socială, în cazul în care creditarea contului are loc înainte de poprire; în cazul în care creditarea are loc la data sau ulterior datei popririi, aceste sume pot fi poprite în limitele stabilite la alineatele (3), (4), (5) și (7) din dispozițiile speciale prevăzute de lege.

Debitorul este cel care trebuie să demonstreze că respectivul credit este scutit de sechestr.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Ca regulă generală, custodele activelor care fac obiectul unui sechestr, și anume o bancă în cazul unui cont bancar supus sechestrului, este autorizat să solicite o indemnizație pentru păstrarea și conservarea activelor, stabilită conform tarifelor în vigoare sau conform uzanțelor, împreună cu rambursarea cheltuielilor dovedite cu acte și care sunt indispensabile pentru conservarea activelor. Aceste cheltuieli cuprind costurile suportate pentru comunicarea declarației menționate la articolul 25 din regulament.

Partea responsabilă pentru efectuarea plății, cu titlu provizoriu, este solicitantul. Instanța este cea care trebuie să emită o hotărâre definitivă cu privire la partea obligată la plată.

În conformitate cu articolul 14, banca nu trebuie să perceapă comisioane aferente furnizării de informații cu privire la conturi. Băncile au obligația stabilită prin lege de a actualiza arhivele care, în Italia, sunt consultate pentru a se obține informații cu privire la conturile bancare în sensul articolului 14 din regulament.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Fără a se aduce atingere taxelor judiciare datorate în temeiul articolului 42 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014, în cazul în care emiterea ordinului de sechestr a fost solicitată în Italia, prelucrarea și punerea în execuție a ordinului de sechestr atrag după sine, în Italia, plata taxelor aferente obținerii de copii de acte judiciare și tarifele care trebuie plătite funcționarilor instanței pentru transmiterea documentelor.

Taxele aferente obținerii de copii se stabilesc în baza tabelului cuprins în Anexa 7 la Decretul nr. 115 din 30 mai 2012 al Președintelui Republicii, – *Dispoziții legislative și regulamente privind cheltuielile judiciare*.

În ceea ce privește taxele care trebuie plătite pentru comunicarea documentelor, trebuie să se facă o diferență, și anume dacă documentele sunt transmise direct destinatarului de către un funcționar al instanței ori dacă sunt transmise prin poștă. În primul caz, funcționarului instanței trebuie să i se plătească o indemnizație de transport, în temeiul articolului 27 din dispozițiile legislative consolidate menționate anterior, calculate în conformitate cu articolul 35 din aceste dispoziții și pe baza tarifelor de referință actualizate anual prin decret al Ministerului Justiției. În al doilea caz, se vor rambursa, cu titlu de indemnizație, cheltuielile de expediție. În ambele cazuri — și anume destinatarului i se înmânează documentul sau îi este transmis prin poștă — tariful care trebuie plătit este prevăzut la articolul 27 din dispozițiile legislative consolidate, fiind calculat în conformitate cu articolul 34. În cazul în care transmiterea documentului este urgentă, ambele tarife se majorează în conformitate cu articolul 36 din dispozițiile legislative consolidate.

A se vedea articolele menționate anterior și anexa 7 la Decretul prezidențial nr. 115/2012, la următorul [link](#).

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Nu există nicio ordine ierarhică atribuită dispozițiilor naționale.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Instanța ordinară, care dispune prin hotărârea completului alcătuit dintr-un singur judecător.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Calea de atac împotriva unei hotărâri în temeiul articolelor 33, 34 și 35 din regulament se formulează în fața instanței ordinare, reunită în complet colegial. Termenul de recurs este de 15 zile și decurge de la data la care instanța a emis ordinul sau de la data comunicării acestuia, dacă este anterior.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

(A) Cheltuielile de judecată pentru obținerea unui ordin de sechestrul diferă în funcție de valoarea cererii și de gradul instanței în care se judecă acțiunea pe baza căreia a fost solicitat sechestrul:

- (a) pentru cereri în valoare maximă de 1 100 EUR, cheltuielile se ridică la: 21,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 32,25 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 43 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (b) pentru cereri în valoare mai mare de 1 100 EUR și de maxim 5 200 EUR, cheltuielile de judecată se ridică la: 49 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 73,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 98 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (c) pentru cereri în valoare mai mare de 5 200 EUR și de maximum 26 000 EUR, cheltuielile de judecată se ridică la: 118,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 177,75 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 237 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (d) pentru cereri în valoare mai mare de 26 000 EUR și de maximum 52 000 EUR, cheltuielile de judecată se ridică la: 259 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 388,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 518 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (e) pentru cereri în valoare mai mare de 52 000 EUR și de maximum 260 000 EUR, cheltuielile de judecată se ridică la: 379,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 569,25 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 759 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (f) pentru cereri în valoare mai mare de 260 000 EUR și de maximum 520 000 EUR, cheltuielile de judecată se ridică la: 607 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 910,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 1 214 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (g) pentru cereri în valoare maximă de 520 000 EUR, cheltuielile se ridică la: 843 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 1 264,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 1 686 EUR, dacă este o acțiune în anulare;
- (h) pentru cereri a căror valoare nu poate fi determinată, cheltuielile se ridică la: 259 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 388,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 518 EUR, dacă este o acțiune în anulare; cu toate acestea, dacă cererile se referă la cauze care țin de competența exclusivă a judecătorului de pace în sensul articolului 7 din Codul de procedură civilă, cheltuielile se ridică la: 118,50 EUR, dacă acțiunea este judecată în primă instanță; 177,75 EUR, dacă acțiunea este judecată în apel; 237 EUR, dacă este o acțiune în anulare;

În afara cheltuielilor de judecată menționate anterior, în cazul în care se solicită emiterea ordinului înainte de inițierea procedurilor judiciare pe fond, se plătește în avans, pentru fiecare procedură, o taxă forfetară de 27 EUR aferentă cheltuielilor de comunicare.

(B) Cheltuielile de judecată în cazul unei căi de atac împotriva unui ordin de sechestrul se ridică, în fiecare caz, la 147 EUR.

În afara cheltuielilor de judecată menționate anterior, în cazul în care se solicită emiterea ordinului înainte de inițierea procedurilor în primă instanță, se plătește în avans, pentru fiecare procedură, o sumă forfetară de 27 EUR aferentă cheltuielilor de notificare.

Aceste costuri se plătesc la începutul procedurilor judiciare, atunci când se introduce calea de atac în instanță.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Sunt acceptate numai traducerile în limba italiană.

Ultima actualizare: 08/01/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - Cipru

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Instanțele competente să emită ordonanța asigurătorie sunt tribunalele districtuale (*eparchiaká dikastiria*).

Tribunalul districtual Nicosia

Adresă: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cyprus

Tel.: +357 22865518

Fax: +357 22304212/22805330

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Tribunalul districtual Limassol

Adresă: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cyprus

Tel.: +357 25806100/25806128

Fax: +357 25305311

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Tribunalul districtual Larnaca

Adresă: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cyprus

Tel.: +357 24802721

Fax: +357 24802800

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Tribunalul districtual Paphos

Adresă: Intersecția dintre Odos Neophytou și Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos, P.O. Box 60007, Cyprus

Tel.: +357 26802601

Fax: +357 26306395

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Tribunalul districtual Famagusta

Adresă: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cyprus

Tel.: +357 23730950/23742075

Fax: +357 23741904

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru a obține informații contabile este banca centrală.

Date de contact:

Adresa poștală:

Banca Centrală

Bulevardul John Kennedy 80

1076 Nicosia

Cyprus

sau P.O. Box 25529, 1395 Nicosia

Tel.: +357 22714100

Fax: +357 22714959

E-mail: cbcinfo@centralbank.gov.cy

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Informațiile sunt furnizate de bănci sau instituțiile de credit autorității în materie de informații definite la articolul 6 alineatul (2A) din Legile Băncii Centrale a Ciprului din perioada 2002-2017, care este Banca Centrală a Ciprului [articolul 14 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 655/2014].

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Hotărârile tribunalelor districtuale pot fi atacate la Curtea Supremă.

Curtea Supremă

Adresă: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Tel.: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Autoritatea competentă pentru elementele de mai sus este Ministerul Justiției și al Ordinii Publice.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 655/2014 este executorul judecătoresc (*dikastikós epidótis*).

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Nu există legislație națională care să reglementeze chestiunea păstrării conturilor comune și ale conturilor mandatarului în cauzele comerciale și civile. O parte care dorește păstrarea unui astfel de cont transmite instanței o cerere corespunzătoare, iar instanța este cea care, ca parte a competențelor sale mai generale, dispune sau nu indisponibilizarea parțială sau integrală a sumei în cauză, ținând cont de toate circumstanțele cazului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Nu există norme specifice care să reglementeze și să excepteze astfel de sume în cauzele civile și comerciale, cu excepția sumelor care sunt indisponibilizate în temeiul unei proceduri penale, care sunt exceptate de la indisponibilizare și sechestr în scopul percepției impozitelor datorate în conformitate cu articolul 9 litera (B) din Legile privind perceperea impozitelor din 1962 și 2014 și în conformitate cu punctul 13 din anexa X la Legile privind taxa pe valoarea adăugată din 2000-2014.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Nu există nicio dispoziție specifică bazată pe legislația națională care să interzică perceperea unor astfel de comisioane de către bănci de la titularii conturilor.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Nu există costuri.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Nu există nicio dispoziție în acest sens.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Tribunalele districtuale, la fel ca în cazul articolului 50 alineatul (1) litera (a).

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Hotărârile unui tribunal districtual pot fi atacate la Curtea Supremă (articolul 21) în termen de 42 de zile, conform dispozițiilor ordinului 35 alineatul (2) din Codul de procedură civilă. Hotărârile interimare trebuie atacate în termen de 14 zile de la data publicării hotărârii interimare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

Costurile detaliate pot fi identificate la paginile 19-30 din documentul accesibil [la următoarea adresă](#).

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Pe lângă limba elenă, sunt acceptate traduceri ale documentelor în engleză.

Ultima actualizare: 18/04/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare - România

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea poprii asigurătorii se vor efectua potrivit d

În cazul actelor autentice, soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea poprii asigurătorii se efectuează potrivit dispozițiilor art. 954 – 959. Aceste norme (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ) se aplică în mod corespunzător și actelor autentice.

Astfel, cererea de sechestr asigurător se adresează instanței care este competentă să judece procesul în prima instanță (art. 954 alin. 1 din c.pr.civ.).

Conform art. 94 și art. 95 din codul de procedură civilă, instanțele competente să judece procesul în primă instanță sunt:

-judecătorile pentru cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv și
- tribunalele.

Lista judecătorilor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea "Comunicarea actelor".

Lista tribunalelor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea "Hotărâri judecătorești în materie civilă și comercială -Regulamentul Bruxelles I".

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Conform art. 623 din C.pr.civ., executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc**, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.

Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.).

Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

Conform art. 652 alin. (1) lit. b) din C.pr.civ., dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel, în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

Conform art. 652 alin. (2) și alin. (4) din C.pr.civ., dacă bunurile urmăribile, mobile, se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, oricare dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curți de apel.

În cazul în care executorul judecătoresc inițial investit de creditor constată că nu sunt bunuri și venituri urmăribile în raza competenței sale teritoriale, creditorul poate cere instanței de executare continuarea executării silite printr-un alt executor judecătoresc, dispozițiile art. 653 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.

Conform art. 7 lit. b), c) și e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuții în ceea ce privește notificarea actelor judiciare și extrajudiciare; comunicarea actelor de procedură; aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 623 Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene și bugetului Comunității Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc**, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.). Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviințare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

De îndată ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare. Încheierea se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii, la instanța de executare (art. 665 din c.pr.civ.)

Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuții în ceea ce privește aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Hotărârile ce se execută provizoriu cu dare de cauțiune nu se vor executa mai înainte de a se depune cauțiunea (art. 678 din c.pr.civ.)

Cel care este obligat personal răspunde cu toate bunurile sale mobile și imobile, prezente și viitoare. Ele servesc drept garanție comună a creditorilor săi. Nu pot face obiectul garanției bunurile insesizabile. Creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu o anumită diviziune a patrimoniului, autorizată de lege, trebuie să urmărească mai întâi bunurile care fac obiectul acelei mase patrimoniale. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Bunurile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate de lege pot fi urmărite numai de creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu profesia respectivă. Acești creditori nu vor putea urmări celelalte bunuri ale debitorului. (art. 2324 din c.civ.)

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îi va cere debitorului, în condițiile legii, lămuriri în scris în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la quantumul estimativ al cheltuielilor de executare. (art. 627 alin. 2 din C.pr.civ.)

Debitorul este obligat, sub sancțiunile prevăzute la art. 188 alin. (2), să declare, la cererea executorului, toate bunurile sale, mobile și imobile, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, cu arătarea locului în care acestea se află, precum și toate veniturile sale, curente sau periodice. (art. 647 alin. 2 din C.pr.civ.)

Împărțirea bunurilor proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie poate fi hotărâtă, la cererea părții interesate, și în cadrul judecării contestației la executare. (art. 712 alin. 4 din C.pr.civ.)

Dacă prin contestația la executare s-a cerut de către partea interesată împărțirea bunurilor proprietate comună, instanța va hotărî și asupra împărțirii acestora, potrivit legii. (art. 720 alin.2 din C.pr.civ.)

Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exercițiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanțe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupației sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile și numai pentru obligații de întreținere sau alte creanțe privilegiate asupra mobilelor. Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale și semințele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanție sau un privilegiu pentru garantarea creanței. (art. 728 din c.pr.civ.)

Pentru urmărirea conturilor mandatarilor (deținute de un terț în numele debitorului ori de debitor în numele unui terț) există anumite reguli de principiu în materia reprezentării și a mandatului cu reprezentare, menționate în continuare.

Potrivit art. 1.295 din c.civ., puterea de a reprezenta poate rezulta fie din lege, fie dintr-un act juridic ori dintr-o hotărâre judecătorească, după caz.

Potrivit art. 1.296 din c.civ. contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte direct între reprezentat și cealaltă parte.

Potrivit art. 2.021 c.civ. în lipsa unei convenții contrare, mandatarul care și-a îndeplinit mandatul nu răspunde față de mandant cu privire la executarea obligațiilor asumate de persoanele cu care a contractat, cu excepția cazului în care insolvabilitatea lor i-a fost sau ar fi trebuit să îi fi fost cunoscută la data încheierii contractului cu acele persoane.

Potrivit art. 1.309 alin. 1 din c.civ., contractul încheiat de persoana care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire sau cu depășirea puterilor conferite, nu produce efecte între reprezentat și terț.

Potrivit art. 1.311 din c.civ., în cazurile prevăzute la art. 1.309 din c.civ., cel în numele căruia s-a încheiat contractul poate să îl ratifice, respectând formele cerute de lege pentru încheierea sa valabilă; terțul contractant poate, printr-o notificare, să acorde un termen rezonabil pentru ratificare, după a cărui împlinire contractul nu mai poate fi ratificat.

Potrivit art. 1.309 alin. 2 din c.civ., dacă însă, prin comportamentul său, reprezentatul l-a determinat pe terțul contractant să creadă în mod rezonabil că reprezentantul are puterea de a-l reprezenta și că acționează în limita puterilor conferite, reprezentatul nu se poate prevala față de terțul contractant de lipsa puterii de a reprezenta.

Potrivit art. 1.310 din c.civ., cel care încheie un contract în calitate de reprezentant, neavând împuternicire ori depășind limitele puterilor care i-au fost încredințate, răspunde pentru prejudiciile cauzate terțului contractant care s-a încredințat, cu bună-credință, în încheierea valabilă a contractului.

Potrivit art. 1.297 din c.civ., contractul încheiat de reprezentant în limita puterilor conferite, atunci când terțul contractant nu cunoștea și nici nu ar fi trebuit să cunoască faptul că reprezentantul acționa în această calitate, îi obligă numai pe reprezentant și pe terț, dacă prin lege nu se prevede altfel; cu toate acestea, dacă reprezentantul, atunci când contractează cu terțul în limita puterilor conferite, pe seama unei întreprinderi, pretinde că este titularul acesteia, terțul care descoperă ulterior identitatea adevăratului titular poate să exercite și împotriva acestuia din urmă drepturile pe care le are împotriva reprezentantului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

Art. 729 Limitele urmăririi veniturilor bănești din c.pr.civ.

(1) Salariile și alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite: a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligație de întreținere sau alocație pentru copii; b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.

(2) Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

(3) Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum.

(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.

(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din cuantumul acestora.

(6) Sumele reținute potrivit prevederilor alin. (1) - (4) se eliberează sau se distribuie potrivit art. 864 și următoarele.

(7) Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.

Art. 970 Obiectul popririi asigurătorii din c.pr.civ.

Poprirea asigurătorie se poate înființa asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile corporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condițiile stabilite la art. 953.

ART. 631 alin. 1 din c.pr.civ.

Executarea silită poate fi pornită împotriva oricărei persoane fizice sau persoane juridice, de drept public sau de drept privat, cu excepția acelor care beneficiază, în condițiile legii, de imunitate de executare.

ART. 781 alin. 2 și 5 din c.pr.civ.

În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul urmăririi silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare, cu respectarea limitelor prevăzute la art. 729, dacă este cazul.

Nu sunt supuse executării silite prin poprire:

- sumele care sunt destinate unei afecțiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție;
- sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale și internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;
- sumele aferente plății drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înființării popririi. Atunci când asupra aceluiași cont sunt înființate mai multe popriri, termenul de 3 luni în care se pot efectua plăți aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înființării primei popriri.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

Nu se aplică, nu este cazul.

În baza raporturilor contractuale dintre bănci și clienți și legislației specifice bancare, înființarea măsurilor de indisponibilizare a conturilor clienților este o operațiune comisionată de bănci ca și comision de poprire (atât pentru măsuri asigurătorii, cât și măsuri executorii înființate pe conturile clienților).

Comisionul este setat la înființarea popririi, dar, în cazul operațiunii de indisponibilizare de contului (care face obiectul Regulamentului) **comisionul nu este practic încasat de la client.**

Motivul este acela că, încasarea efectivă a comisionului se face la momentul consemnării sumelor de bani către organele judecătorești/fiscale, adică la momentul plății popririi. Or, Regulamentul are ca obiect indisponibilizarea sumei, nu și plata acesteia. Regulamentul nu are ca obiect poprirea executorie. Drept consecință, în cazul măsurilor asigurătorii (cum ar fi o măsură asigurătorie europeană dispusă prin ordonanță), unde nu există "pasul final" de consemnare, ci doar operațiunea de indisponibilizare realizată de banca urmare a primirii documentației din partea unui organ care a dispus înființarea respectivei măsuri, **comisionul nu este practic încasat de la client.**

Nu se aplică.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Pentru notificarea și comunicarea actelor de procedură se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 20 lei și onorarii maximale de 400 lei (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 1).

Pentru executarea ordonanței asigurătorii se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 100 lei și onorarii maximale de 1.200 lei pentru debitor persoană fizică și 2.200 lei pentru debitor persoană juridică (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 10).

Onorariile executorilor judecătorești sunt publicate pe site-ul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, la Secțiunea "Cadru Legislativ", Ordine, Ordinul nr. 2550 din 14/11/2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești <https://www.executori.ro/CadruLegislativ.aspx>.

Onorariile sunt percepute pentru serviciile prestate de executorii judecătorești în România.

Pentru taxele judiciare de timbru, a se vedea informațiile furnizate la lit. n).

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Potrivit dreptului comun, nu există o ordine de prioritate între popririle asigurătorii, ci între creanțele a căror conservare se urmărește, în funcție de felul lor.

Art. 865 Rangul creanțelor cu preferință generală din c.pr.civ.

(1) În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor, executorul judecătoresc procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor, precum și creanțele născute împotriva debitorului pentru cheltuielile efectuate cu ocazia îndeplinirii condițiilor sau formalităților prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului asupra bunului adjudecat și înscrierea acestuia în registrul de publicitate;

b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiția și starea acestuia;

c) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

d) creanțele rezultând din obligația legală de întreținere, alocații pentru copii sau obligația de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

e) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

f) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

g) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

h) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;

i) creanțele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

j) alte creanțe.

(2) Dispozițiile privind subrogația legală rămân aplicabile în folosul celui care achită oricare dintre creanțele prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

ART. 866 Declarația creanțelor statului

(1) În termen de 15 zile de la începerea executării silită, potrivit legii, orice creditor poate cere statului sau unităților administrativ-teritoriale să declare creanțele lor privilegiate. Această cerere va fi înscrisă în registrele de publicitate numai dacă se depune dovada notificării făcute organelor fiscale teritoriale.

(2) În termen de 30 de zile de la notificare, statul sau unitatea administrativ-teritorială trebuie să declare și să înscrie valoarea creanței sale.

(3) Nerespectarea obligației prevăzute la alin. (1) are ca efect pierderea preferinței în raport cu creditorii care au solicitat declarația.

ART. 867 Rangul creanțelor garantate

Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 865 alin. (1) lit. c).

ART. 868 Rangul creanțelor accesorii

Dobânzile și penalitățile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale vor urma ordinea de preferință a acestei creanțe.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

România nu acceptă nicio altă limbă decât cea română (art. 128 alin. 1 din Constituție și art. 14 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

Ultima actualizare: 19/12/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.